

ΕΤΟΣ 65ον

13 Αύγουστου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3350)

ΜΙΜΗΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ὡς πνευματικός πατέρας τῶν Κορινθίων, ὡς ἐκεῖνος πού τοὺς γέννησε ἐν Χριστῷ, ὁ Παῦλος τοὺς παροτρύνει νά μιμηθοῦν τό παράδειγμά του, στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, ἀδελφοί. Τό παράδειγμά του δέν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τή ζωή του, ἡ ὁποία συνεχίζει τή ζωή τῶν ἄλλων ἀποστόλων, γι' αὐτό καί ὅταν περιγράφει αὐτόν τόν τρόπο ζωῆς καί τίς δοκιμασίες του, χρησιμοποιεῖ πρῶτο πληθυντικό πρόσωπο. Οἱ λέξεις δέ πού χρησιμοποιεῖ περιγράφοντας τή διακονία του, ἔχουν ἐξαιρετικό «εἰδικό βάρος» θά λέγαμε: «θέατρον ἐγενήθημεν, μωροί διὰ Χριστόν, πεινῶμεν, διψῶμεν, γυμνητεύομεν, κολληζόμεθα, ἀστατούμεν, λοιδορούμενοι, διωκόμενοι, βλασφημούμενοι, περικαθάρματα». Καταιγισμός ὑβρεων καί ἀρνητικῶν χαρακτηρισμῶν!

Θυσία χάριν τῶν πνευματικῶν του τέκνων

Ὁ πνευματικός πατέρας θυσιάζεται γιά χάρι τῶν τέκνων του, ὅπως ἴσχει ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν. Κρατάει γιά τόν ἑαυτό του ὅλους τοὺς ἀπαξιωτικούς χαρακτηρισμούς καί ἀποδίδει στά τέκνα του ὅλους τοὺς θετικούς, σημάδι τῆς ταπεινωμένης καρδιάς του, ὅπου δέν ὑπάρχει ἴχνος αὐταρέσκειας καί ἀνθρωπαρέσκειας, ἀλλὰ μόνον ἡ νουή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ποιοί ἀπὸ τοὺς σημερινούς πνευματικούς Πατέρες μπορούμε νά ἰσχυριστοῦμε τό ἴδιο;

Ποιοί ξοδεύουμε χρόνο –καί χρῆμα!– γιά νά συντρέξουμε τοὺς ἀναγκημένους, τοὺς θλιβομένους, τοὺς κακουχομένους, τοὺς ἀστέγους, τοὺς χρεωμένους, τὰ ὄρφανά, ἐκείνους πού ἀντιμετωπίζουν ὀξύτατα οἰκογενειακά προβλήματα, ψυχονευρωτικές καταστάσεις, ναρκωτικά, προβλήματα ὑγείας αὐτῶν τῶν ἰδίων ἢ τῶν τέκνων τους; Μᾶς ἀπασχόλησε ποτέ ἡ σωτηρία τῶν λογικῶν μας προβάτων, σέ σημεῖο νά στερούμεθα τόν ὕπνο μας γιά νά ψάχνουμε μέ λαχτάρια τὰ ἀπολιθῶτα; «Πεινάμε καί διψᾶμε» τή σωτηρία τους, γιά νά μιλήσουμε μέ παύλεια ὀρολογία;

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. δ΄ 9-16)

Τό αποστολικό ἔργο

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροὶ· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημοῦμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περὶ ψῆμα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ἡμᾶς γράφομεν ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐάν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

Αὐτά τὰ ἐρωτήματα ἀποτελοῦν τὴ λιθὶα λίθο πάνω στὴν ὁποία δοκιμάζεται ἡ ποιμαντικὴ μας τῶν Κληρικῶν, ἀλλῆλὰ καὶ ἡ ζωὴ τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἀληθινὴ μαρτυρία τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ στὴ ζωὴ τους εἶναι τόσο προαπαιτούμενο ὅσο καὶ συνεχῶς ἐπιδιωκόμενος σκοπός. Ζοῦμε ἔτσι γιὰτὶ δὲν μποροῦμε νὰ ὑπάρξουμε ἀλλήλιως.

Ἄνοχή

Πόσες ὕβρεις καὶ λοιδορίες, πόσες συκοφαντίες, πόσες κακουχίες καὶ ἐναντιώσεις δὲν ἀντιμέτωπισε ὁ Παῦλος στὸ ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ψυχῶν! Κι ὅμως, «μωρός ἐν Χριστῷ» ἀντιπαρερχόταν τίς εἰρωνεῖες, τοὺς ἐξευτελισμούς καὶ τὰ πάσης φύσεως ἐμπόδια πού τοῦ δημιουργοῦσαν ὁ κόσμος μέ τὸ φρόνημά του τὸ γήινο καὶ σαρκικό, ἀλλῆλὰ καὶ ὁ διάβολος πού ἔστρεφε τοὺς κακοπραίρετους μέ ἐξαιρετικὸ μῖσος ἐναντίον τοῦ Ἀποστόλου.

Εὐλογοῦσε καὶ ἀνεχόταν. Καὶ προτείνει καὶ σ' ἐμᾶς μέσα ἀπὸ τὴ ζωὴ του νὰ κάνουμε τὸ ἴδιο. Νὰ περιφρονοῦμε τίς λοιδορίες, τίς ὕβρεις καὶ τίς συκοφαντίες. Θὰ χρειαστεῖ ἴσως κάποτε νὰ ἀποδείξουμε τὸ ἀβάσιμό τους, ἀλλῆλὰ ὅλο αὐτὸ νὰ γίνεται ὅπως πρέπει, χωρὶς ἀνταποδόσεις ὕβρεων καὶ ἄσχημων χαρακτηρισμῶν, ἀκριβῶς γιὰτὶ ὁ Κύριος καὶ οἱ ἅγιοί Του, πού Τόν συνεχίζουν στὴν ἱστορία, ἔκαμαν τὸ ἴδιο, προσευχόμενοι ἐπιπλέον γι' αὐτοὺς πού ἄδικα τοὺς κατηγοροῦσαν. Καὶ στὸ τέλος ἡ ἀλήθεια λήμπει περισσότερο κι ἀπ' τὸν ἥλιο!

Τό πνεῦμα τοῦ κόσμου

Ὁ διάβολος ἐλέγχεται ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν Χριστιανῶν. Στὴ διάρκεια τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου καὶ τῶν κοινωνιῶν, διακρίνουμε χονδρικά δύο ὁμάδες ἀνθρώπων: ἐκείνους πού ἀγαποῦν, ὁμολογοῦν τὸν Χριστό, ἀκολουθώντας

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός ἄφησε ἐμᾶς τοὺς Ἀποστόλους νὰ ἐμφανιστοῦμε τελευταῖοι, σάν καταδικασμένοι εἰς θάνατον, διότι ἐγίναμε θέαμα εἰς τόν κόσμον, εἰς τοὺς ἀγγέλους καί εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐμεῖς θεωρούμεθα μωροὶ χάριν τοῦ Χριστοῦ, σεῖς φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἐμεῖς ἀδύνατοι, σεῖς δυνατοί· σεῖς ἔνδοξοι, ἐμεῖς ἄσημοι. Ἔως αὐτὴ τὴν στιγμήν καί πεινᾶμε καί διψᾶμε, εἴμεθα κακοντυμένοι, δεχόμεθα ραπίσματα, διάγομεν βίον πλανόδιον, κοπιᾶζομεν ἐργαζόμενοι μὲ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια. Ὅταν μᾶς βρίζουν, εὐλογοῦμεν, ὅταν μᾶς διώκουν, δείχνομε ἀνοχήν· ὅταν μᾶς συκοφαντοῦν, μιλάμε εὐγενικά. Ἐγίναμε σάν σκουπίδια τοῦ κόσμου· κάθαρμα ὄλων ἕως τὴν στιγμήν αὐτήν. Δέν γράφω αὐτὰ διὰ νὰ σᾶς ντροπιάσω, ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς συμβουλευσω σάν παιδιὰ μου ἀγαππτά. Διότι ἂν καί μπορῆ νὰ ἔχετε χιλιάδες παιδαγωγούς ἐν Χριστῷ, δέν ἔχετε πολλοὺς πατέρας, διότι ἐγὼ σᾶς ἐγέννησα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου. Σᾶς παρακαλῶ λοιπόν νὰ γίνεσθε μιμηταὶ μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τον σέ ὄλη τους τὴ ζωὴ ἀνεξαρτήτως τῶν συνεπειῶν, καί ἐκείνους πού Τόν ἐχθρεύονται καί συστηματικά Τόν καταδιώκουν στὰ πρόσωπα τῶν πιστῶν. Θιγόμενο τό σύστημα, χρησιμοποιεῖ σιωπηλοὺς, ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον, διώκτες σέ καίριες θέσεις τοῦ κοινωνικοοικονομικοῦ καί πολιτικοῦ συστήματος. Αὐτοὶ πού φαίνονται καί θορυβοῦν εἶναι ἡ «κορυφή τοῦ παγόβουνου». Ὑπάρχει τό πολὺ σημαντικότερο «βαθὺ κράτος» αὐτῶν τῶν νοοτροπιῶν πού ἐργάζεται νυχθημερόν, ἀδιάκοπα, μὲ δαιμονικὴ ἐπιμέλεια καί μεθοδικά.

Γιὰ τοῦτο καί βλέπουμε ὅτι ἐνοχλεῖ τὴν «δημοκρατικὴ εὐαισθησία» τῆς πλειοψηφίας τῶν ἰθυόντων –πρόκειται περισσότερο γιὰ δυναμικὲς ἀλλαζονικὲς μειοψηφίες ἄθρησκων τεχνοκρατῶν– ἡ ἀνάδειξη καί προβολὴ ἀπὸ κάθε κληροπαιρέτο ἄνθρωπο πού διαθέτει κοινὸ νοῦ, κυρίως ὅμως ἀπὸ τοὺς ἐκκλησιαζόμενους Χριστιανούς καί τὴν ἐκκλησιαστικὴ μας ἡγεσία, τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἑλλάδας καί εὐρύτερα τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης, ἀξιῶν πού ἀναδεικνύουν τό ἀνθρώπινο πρόσωπο καί προβάλλουν τὴ θεοειδεῖά του. Ἐνοχλεῖ ἡ προβολὴ τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογένειας, τοῦ ἠθικοῦ βίου καί παραδείγματος, ἡ ἱερότητα τῆς ἐργασίας, ὁ σεβασμὸς στὴν πατρίδα καί ἡ ἀναγωγὴ στὶς λαμπρὲς σελίδες τῆς ἔθνικοῦ μας βίου, τότε πού πατρίδα ἦταν ἡ πίστη μας, γι' αὐτό καί νομοθετοῦνται τὰ ἀνήκουστα, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ μειοψηφίες νὰ ἔχουν ἀποθρασυνθεῖ. Συμφέρει στό διεθνὲς σύστημα καί τοὺς ἐντοπίους θιασῶτες του μιά κοινωνία ἀπαίδευτη, ἀδιάφορη πνευματικά, μιά μάζα εὐκόηλα χειραγωγήσιμη γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν στόχων τους. Γι' αὐτό «ἀνοιξε τό φρέαρ τῆς ἀβύσσου» καί μᾶς παρουσιάζουν τὰ πάντα ὡς ἐπιτρεπτά.

13 Αύγουστου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως. Μετακομιδή τοῦ ἱ. λειψάνου
τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.
Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιζ΄ 14-23.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Αύγουστου, ΙΑ΄ Μαθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιη΄ 23-35.

Ὅμως καί τό Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι «πολυμήχανον καί εὐμήχανον» κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο καί χρησιμοποιεῖ σιωπηλῶς χαριτωμένους ἀνθρώπους –ἐπί-
σης– σέ καίριες θέσεις τοῦ διάτρητου ἀπό κάθε ἄποψη συστήματος. Οἱ θεῖες
Λειτουργίες, ἡ προσευχή, ἡ ἀγρυπνία, ἡ νηστεία καί γενικότερα ἡ ἄσκηση στίς
εὐαγγελικές ἀρετές καί ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό ἀλάτι γιά νά
μὴ σαπίσουμε. Εἶναι εὐαίσθητο «μηχάνημα» ὁ ἄνθρωπος καί τό πῶς λειτουρ-
γεῖ γιά νά μὴν βληφθεῖ ἀνεπανόρθωτα, περιγράφεται στό Εὐαγγέλιο, σάν σέ βι-
βλιῆριο «ὀδηγιῶν χρήσης» τοῦ Ἀνθρώπου. Ὅταν ῥοιπὸν ἀγωνιζόμαστε ὅπως
ἴξει τό Εὐαγγέλιο, ὀλοένα καί περισσότερο θά ἐπαληθευεταί στή ζωή μας τό
σημερινό «μιμηταί μου γίνεσθε» τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Ἀμήν!

Ἄρχιμ. Ἐ.Τ.

Ἡ ΠΑΝΑΓΙΑ

Ἐλάτε, ν' ἀνεβουῦμε στό μυστικό βουνό κι ἀφοῦ ὑψωθοῦμε πάνω ἀπ'
τίς μέριμνες τοῦ βίου κι ἀπ' τή λάμψη τῶν ὑλικῶν πραγμάτων καί μποῦμε
μέσα στό θεῖο κι ἀκατανόητο σκοτάδι καί βρεθοῦμε παράδοξα μέσα στό
θεῖο φῶς, τότε νά δοξολογήσουμε τήν ἀπειροδύναμη δύναμη.

*Ἀπό τήν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας: Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ
Δαμασκνοῦ, Ἡ Θεοτόκος, τέσσαρις θεομητορικές ὁμιλίαι, σελ. 205.*

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Ἐκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας (σχήμα 8,5X12 ἔκατ., σελ. 104)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr